

[Finansministeren.]

Afgiftspligten omfatter principielt enhver ejendom, der ved 10. almindelige vurdering er vurderet selvstændigt, og som er bebygget, under forudsætning af, at bygningerne er opført før 1. januar 1949 og ikke er nedrevet inden lovens ikrafttræden. Små boligejendomme — herunder enfamilieshuse — og flertallet af landbrugsejendomme bør dog ikke pålignes afgift. Dette er søgt opnået ved lovforslagets bestemmelser om, at der ved afgiftsberegningen skal gives et fradrag i vurderingssummen til ejendomsskyld på 20 000 kr., i København, Frederiksberg og i visse omegnskommuner på 30 000 kr., samt et fradrag på 20 kr. pr. m² vurderet areal, dog højst den ansatte grundværdi.

Endvidere er skove, plantager og frugtplantager holdt udenfor afgiftspligten, ligesom der er givet bestemmelser om, at ejendomme, der på grund af deres særlige anvendelse ikke indgår i det almindelige ejendomsmarked, kan fritages for afgift. Dette gælder for ejendomme, der i henhold til lovgivningen om beskatning til staten af faste ejendomme er fritaget for ejendomsskatter til staten.

I overensstemmelse med reglerne i forslaget til lov om boligforholdene, hvorefter lejeforhøjelsen gennemføres successivt, således at den maksimale lejeforhøjelse først kan opnås i 1960, vil der indtil da kun blive opkrævet en forholdsmæssig del af ud-ligningsafgiften svarende til halvdelen af den til enhver tid hjemlede lejeforhøjelse.

Som det fremgår af den oversigt, der indeholdes i bemærkningerne til lovforslaget, vil afgiften, når den i 1960 opkræves fuldtud, indbringe godt 100 mill. kr., og det samlede provenu for tiden til og med 1963, hvor lejen påtænkes helt frigivet, vil kunne anslås til ca. 620 mill. kr. modsvarende en merudgift til nedbringelse af lejeniveauet på 540 mill. kr. Det overskydende beløb, ca. 80 mill. kr., er tænkt anvendt dels til øvrige mindre merudgifter som følge af lovforslaget om boligforholdene, dels til dækning af udgifterne ved det af socialministeren for det høje ting fremsatte forslag til lov om godtgørelse for husleje-forhøjelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. Efter lovforslaget skal afgiften fra og med 1966 nedskrives med 10 pct. hvert

femte år. Det må dog være en forudsætning for, at der sker en afvikling af afgiften, at lejeniveauet efter den påtænkte frigivelse i 1963 har stabiliseret sig. Såfremt forholdene på dette tidspunkt skulle nødvendiggøre en ny tilpasning af lejeniveauet i opadgående retning, må det formentlig til den tid overvejes, om det ikke ville være naturligt at foretage en tilsvarende regulering af afgiften.

Jeg skal herefter anbefale lovforslaget til det høje folketinges velvillige behandling.

Socialministeren (Strøm): Det forslag til lov om godtgørelse for husleje-forhøjelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl., som jeg herved har den ære at fremsætte for det høje folketing, står i forbindelse med det forslag til lov om boligforholdene, som er fremsat af indenrigs- og boligministeren, og som bl. a. åbner adgang til efter visse nærmere regler at foretage en gradvis forhøjelse af huslejen for beboelseslejligheder, der var eller havde været udlejet den 1. september 1939, eller som første gang er udlejet i perioden 1. september 1939—31. december 1945 eller i perioden 1. januar 1946—31. december 1948.

Da regeringen anser det for ønskeligt at fritage rentemodtagere og personer, der oppebærer hjælp som kronisk syge, for de nævnte husleje-forhøjelser, går det af mig fremsatte forslag ud på, at der til personer, der oppebærer alders- eller invaliderente eller underholdshjælp som kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247—48, og som er lejere af eller lever i ægteskab med en lejer af en lejlighed, for hvilken huslejen kan forhøjes i medfør af § 161 i lov om boligforholdene, ydes en godtgørelse svarende til de efter den 1. januar 1956 i medfør af sidstnævnte paragraf foretagne husleje-forhøjelser. Godtgørelsen kan ikke overstige et i forslaget fastsat maksimum, der svarer til den maksimale forhøjelse af lejen for en lejlighed, for hvilken huslejen pr. 31. december 1955 udgør 1 200 kr. årligt.

Godtgørelsen udgør — med den begrænsning, som den fornævnte maksimumsbestemmelse måtte give — den fulde husleje-forhøjelse for den af lejeren beboede lejlighed, og ved flytning til en anden lejlighed, der er omfattet af bestemmelsen i § 161,